
Shanaishchara Stotram

शुनैशुचरसुतुतुरडुडु

Document Information

Text title : Shanaishchara Stotram

File name : shanaishcharastotram.itx

Category : navagraha, stotra

Location : doc_z_misc_navagraha

Transliterated by : KSR Ramachandran

Proofread by : KSR Ramachandran

Translated by : Usha Rani Sanka

Description-comments : From Grantha/Tamil book Adityadi Navagraha Stotra

Latest update : June 28, 2012, February 13, 2022

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 23, 2023

sanskritdocuments.org

Shanaishchara Stotram

शनैश्चरस्तोत्रम्

The stotra part starting from verse 30
through 41 is translated and is given in the end.

अथ शनैश्चरस्तोत्रप्रारम्भः ।

अस्य श्रीशनैश्चरस्तोत्रमहामन्त्रस्य काश्यप ऋषिः ।

अनुष्टुप्छन्दः । शनैश्चरो देवता ।

शं ङीजम् । नं शक्तिः ।

मं कीलकम् । शनैश्चरप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ।

करन्यासः -

शनैश्चराय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः ।

मन्दगतये तर्जनीभ्यां नमः ।

अधोक्षजाय मध्यमाभ्यां नमः ।

सौराय अनामिकाभ्यां नमः ।

शुष्कोदराय कनिष्ठिकाभ्यां नमः ।

छायात्मजाय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥

अङ्गन्यासः -

शनैश्चराय हृदयाय नमः ।

मन्दगतये शिरसे स्वाहा ।

अधोक्षजाय शिपायै वषट् ।

सौराय कवचाय हुम् ।

शुष्कोदराय नेत्रत्रयाय वौषट् ।

छायात्मजाय अस्त्राय कृट् ।

भूर्भुवःसुवरोमिति द्विगन्धः ॥

ध्यानम् -

यापासनो गृध्ररथस्तु नीलः प्रत्यङ्मुपः काश्यपगोत्रजातः ।

सशूलयापेषुगदाधरोऽव्यात् सौराष्ट्रदेशप्रभवश्च सौरिः ॥ १ ॥

नीलाम्बरो नीलवपुः किरीटी गृध्रासनस्थो विकृताननश्च ।

केयूरछारादिविभूषिताङ्गः सदास्तु मे मन्दगतिः प्रसन्नः ॥ २ ॥

शनैश्चराय शान्ताय सर्वाभीष्टप्रदायिने ।

नमः सर्वात्मने तुभ्यं नमो नीलाम्बराय य ॥ ३ ॥

द्वादशाष्टमजन्मानि द्वितीयान्तेषु राशिषु ।

ये ये मे सङ्गता द्रोषाः सर्वे नश्यन्तु वै प्रभो ॥ ४ ॥

सूत उवाच ।

शृणुध्वं मुनयः सर्वे शनिपीडाडरं शुभम् ।

शनिप्रीतिकरं स्तोत्रं सर्वाभीष्टफलप्रदम् ॥ ५ ॥

पुरा कैलासशिखरे पार्वत्यै शङ्कुरेण य ।

उपदिष्टं शनिस्तोत्रं प्रवक्ष्यामि तपोधनाः ॥ ६ ॥

रघुवंशेऽतिविष्यातो राजा दशरथः प्रभुः ।

अभूव यकवर्ती य समद्वीपाधिपो बली ॥ ७ ॥

कृत्तिकान्ते शनौ याते दैवज्ञैर्ज्ञापितो हि सः ।

रोहिणीशकटं भित्वा शनिर्यास्यति साम्प्रतम् ॥ ८ ॥

एत्थं शकटभेदेन सुरासुरभयङ्करम् ।

द्वादशाब्दं तु दृढिर्क्षं भविष्यति सुदारुणम् ॥ ९ ॥

देशाश्च नगरग्रामाः भयभीताः समन्ततः ।

भ्रूवन्ति सर्वलोकानां भयमेतत्समागमम् ॥ १० ॥

अेवमुक्तस्ततो वाक्यं मन्त्रिभिः सलु पार्थिवः ।

व्याकुलं तु जगद्दृष्ट्वा पौरजनपदादिकम् ॥ ११ ॥

पप्रच्छ प्रयतो राजा वसिष्ठप्रमुष्णान् ऋषीन् ।

समाधानं डिमस्यास्ति भूत मे मुनिसत्तमाः ॥ १२ ॥

प्रजानां परिरक्षायै सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः ।

तच्छ्रुत्वा मुनयः सर्वे प्रोचुरस्य बलं मलत् ॥ १३ ॥

शनैश्चरेण शकटे तस्मिन् भिन्ने कुतः प्रजाः ।

अयं योगो ऽयसाध्यं तु शङ्कभ्रमादितिस्तथा ॥ १४ ॥

स तु सञ्चिन्त्य मनसा सलसा पुरुषर्षभः ।
समादाय धनुर्दिव्यं दिव्यायुधसमन्वितम् ॥ १५ ॥
रथमारुह्य वेगेन गतो नक्षत्रमण्डलम् ।
सपादयोजनं लक्षं सूर्यस्योपरि संस्थितम् ॥ १६ ॥
रोहिणीं पृष्ठतः स्थाप्य राजा दशरथस्तदा ।
रथे तु काञ्चने दिव्ये सर्वरत्नविभूषिते ॥ १७ ॥
उंसवर्णालयैर्युक्ते मडाकेतुसमुच्छ्रिते ॥
दीप्यमानो मडारक्तकिरीटकटकादिभिः ॥ १८ ॥
बभ्राज स तदाकाशे द्वितीयं ध्रुव भास्करः ।
आकर्ण्यपूर्णायापेन संडारास्त्रं न्ययोजयत् ॥ १९ ॥
संडारास्त्रं शनिर्दृष्ट्वा सुरासुरभयङ्करम् ।
कृत्तिकान्ते तदा स्थित्वा प्रविशन् डिल रोहिणीम् ॥ २० ॥
दृष्ट्वा दशरथं यात्रे तस्थौ स भ्रुकुटीमुजः ।
उसित्वा तद्भयात्सौरिरिदं वचनमब्रवीत् ॥ २१ ॥
पौरुषं तव राजेन्द्र सुरासुरभयङ्करम् ।
देवासुरमनुष्याश्च सिद्धविद्याधरोरगाः ॥ २२ ॥
मयावलोकिताः सर्वे दैन्यमाशु व्रजन्ति ते ।
तुष्टोऽहं तव राजेन्द्र तपसा पौरुषेण य ॥ २३ ॥
वरं ब्रूहि प्रदास्यामि मनसा यदभीप्सितम् ।
दशरथ उवाच ।
(प्रसाहं कुरु मे सौरि वरदो यदि मे स्थितः ।)
अथ प्रभृति मे राष्ट्रे पीडा कार्या न कस्यचित् ॥ २४ ॥
रोहिणीं भेदयित्वा तु न गन्तव्यं त्यया शने ।
सरितः सागराः सर्वे यावज्जन्तर्द्रार्कमेदिनी ॥ २५ ॥
द्राघशाब्दं तु दूर्भिक्षं न कदाचिद्भवविष्यति ।
याचितं तु मया सौरि नान्यमिच्छाम्यहं वरम् ॥ २६ ॥
अेवमस्त्विति सुप्रीतो वरं प्रादात्तु शाश्वतम् ।
कीर्तिरेषा त्वदीया य त्रैलोक्ये सम्भविष्यति ॥ २७ ॥

प्राप्य यैनं वरं राज्ञा कृतकृत्योऽभवत्तदा ।
 अेवं वरं तु सम्प्राप्य वृष्टरोमा स पार्थिवः ॥ २८ ॥
 रथोपस्थे धनुः स्थाप्य भूत्वा यैव कृताञ्जलिः ।
 ध्यात्वा सरस्वतीं देवीं गणनाथं विनायकम् ॥ २९ ॥
 राज्ञा दशरथः स्तोत्रं सौरिरेदमथाकरोत् ।
 (अथ स्तोत्रम् ।)
 दशरथ उवाच ।
 नमः कृष्णाय नीलाय शिषिकण्ठनिभाय च ॥ ३० ॥
 नमो नीलमुखाञ्जय नीलोत्पलनिभाय च ।
 नमो निर्मासदेहाय दीर्घश्मश्रुजटाय च ॥ ३१ ॥
 नमो विशालनेत्राय शुष्कोदर भयानक ।
 नमः परुषनेत्राय स्थूलरोंशे नमो नमः ॥ ३२ ॥
 नमो नित्यं क्षुधार्ताय अतृभाय नमो नमः ।
 नमो दीर्घाय शुष्काय कालदंष्ट्राय ते नमः ॥ ३३ ॥
 नमस्ते घोररुपाय दुर्निरीक्ष्याय ते नमः ।
 नमो घोराय रौद्राय भीषणाय कराग्निने ॥ ३४ ॥
 नमस्ते सर्वभक्षाय वलीमुष नमो । स्तु ते ।
 सूर्यपुत्र नमस्तेऽस्तु भास्करोऽभयदायिने ॥ ३५ ॥
 अधोदृष्टे नमस्तेऽस्तु संवर्तक नमो नमः ।
 नमो मन्त्रगते तुभ्यं निस्त्रिंशाय नमो नमः ॥ ३६ ॥
 नमो दुःसहदेहाय नित्ययोगरताय च ।
 ज्ञानदृष्टे नमस्तेऽस्तु कश्यपात्मजसूनवे ॥ ३७ ॥
 तुष्टो ददासि त्वं राज्यं कुम्भो उरसि तत्क्षणात् ।
 देवासुरमनुष्याश्च सिद्धविधाघरोरगाः ॥ ३८ ॥
 त्वयावलोकिताः सर्वे दैन्यमाशु प्रजन्ति ते ।
 ब्रह्मा शक्रो यमश्चैव ऋषयः सम सागराः ॥ ३९ ॥
 राज्यभ्रष्टा भवन्तीह तव दृष्ट्यावलोकिताः ।

देशाश्च नगरग्रामाः द्वीपाश्च गिरयस्तथा ॥ ४० ॥

सरितः सागराः सर्वे नाशं यान्ति समूलतः ।

प्रसादं कुरु मे सौरि वरदोऽसि मलाजल ॥ ४१ ॥

(४ति स्तोत्रम् ।)

येवमुक्तस्तदा सौरिः अडराजो मलाजलः ।

अभ्रवीच्य शनिर्वाक्यं लृष्टरोमा स भास्करिः ॥ ४२ ॥

शनिरुवाच ।

तुष्टोऽहं तव राजेन्द्र स्तोत्रेषानेन सुव्रत ।

वरं ब्रूहि प्रदास्यामि मनसा यदभीप्सितम् ॥ ४३ ॥

दशरथ उवाच ।

प्रसन्नो यदि मे सौरि पीडां कुरु न कथयित् ।

देवासुरमनुष्याणां पशुपन्नगपक्षिणाम् ॥ ४४ ॥

शनिरुवाच ।

अडणाय्य अडाज्ञेयाः अडाः पीडाकराः स्मृताः ।

अद्वेयोऽपि वरोऽस्माभिः तुष्टोऽहं तु ददामि ते ॥ ४५ ॥

देवासुरमनुष्याश्च सिद्धविधाधरोरगाः ।

पशुपक्षिमृगा वृक्षाः पीडां मुञ्चन्तु सर्वदा ॥ ४६ ॥

त्वया प्रोक्तमिदं स्तोत्रं यः पठेद्विह मानवः ।

अेककालं क्वचित्कालं पीडां मुञ्चामि तस्य वै ॥ ४७ ॥

मृत्युस्थानगतो वापि जन्मव्ययगतोऽपि वा ।

पठति श्रद्धया युक्तः शुचिः स्नात्वा समाहितः ॥ ४८ ॥

शमीपत्रैः समभ्यर्च्य प्रतिमां लोडजं मम ।

माषौदनं तिलैर्मिश्रं दद्यात्त्वोऽहं तु दक्षिणाम् ॥ ४९ ॥

कृष्णाङ्गां मङ्गिणीं वस्त्रं मामुद्दिश्य द्विजतये ।

मद्दिने तु विशेषेण स्तोत्रेषानेन पूजयेत् ॥ ५० ॥

पूजयित्वा जपेत्स्तोत्रं लुक्त्वा यैव कृताञ्जलिः ।

तस्य पीडां न यैवाहं करिष्यामि कदाचन ॥ ५१ ॥

गोचरे जन्मलगे वा दशास्वन्तर्दशासु य ।

रक्षामि सततं तस्य पीडास्वन्यग्रहस्य च ॥ ५२ ॥
 अनेनैव प्रकारेण पीडामुक्तं जगद्भवेत् ।
 सूत उवाच ।
 वरद्वयं तु सम्प्राप्य राजा दशरथस्तदा ॥ ५३ ॥
 मेने कृतार्थमात्मानं नमस्कृत्य शनैश्चरम् ।
 शनिना याव्यनुज्ञातः स्वस्थानमगमत् नृपः ॥ ५४ ॥
 स्वस्थानं च ततो गत्वा प्रामकामोऽभवत्तदा ।
 कोणः शनैश्चरो मन्दः छायालुटयनन्दनः ॥ ५५ ॥
 मार्ताण्डजस्तथा सौरिः पातङ्गिर्गण्डनायकः ।
 ब्रह्मण्यः क्रूरकर्मा च नीलवस्त्रोऽञ्जनद्युतिः ॥ ५६ ॥
 द्वादशैतानि नामानि यः पठेच्च दिने दिने ।
 विषमस्थोऽपि भगवान् सुप्रीतस्तस्य जायते ॥ ५७ ॥
 मन्दवारे शुचिः स्नात्वा मिताडारो जितेन्द्रियः ।
 तद्दर्शकुसुमैर्युक्तं सर्वाङ्गं द्विजसत्तमाः ॥ ५८ ॥
 पूरयित्वान्नपानाद्यैः स्तोत्रं यः प्रयतः पठेत् ।
 पुत्रकामो लभेत्पुत्रं धनकामो लभेद्धनम् ॥ ५९ ॥
 राज्यकामो लभेद्वाज्यं जयार्थं विजयी भवेत् ।
 आयुष्कामो लभेदायुः श्रीकामः श्रियमाप्नुयात् ॥ ६० ॥
 यद्यदिच्छति तत्सर्वं भगवान् भक्तवत्सलः ।
 चिन्तितानि च सर्वाणि ददाति च न संशयः ॥ ६१ ॥
 एति श्री दशरथमडाराजकृतं शनैश्चरस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

The stotra part starting from verse 30
 through 41 is translated below.

Shanaishchara Stotram

शनैश्चरस्तोत्रम्

सार्थम्

अथ श्रीशनिस्तोत्रम् ।

Here begins the Shani Stotra

दशरथ उवाच ।

नमः कृष्णाय नीलाय शिषिकण्ठनिभाय च ।

नमो नीलमुखाञ्जाय नीलोत्पलनिभाय च ॥ १ ॥

Dasharatha said : Namaskara to the black one (kṛṣṇāya), darkblue one (nīlāya) and (ca) one who is coloured like (nibhāya) the neck (kaṅṭha) of a peacock (śikhi). Namaskara to the one whose face (mukha) is like blue (nīla) lotus (abjāya) and (ca) the one whos bears the colour (nibhāya) of blue lotus (nīlotpala).

नमो निर्मासदेहाय दीर्घश्मश्रुजटाय च ।

नमो विशालनेत्राय शुष्कोदर भयानक ॥ २ ॥

Namaskara to the one who has fleshless (nirmāmsa) body (dehāya) (i.e. who is very lean/thin), one who has long (dīrgha) beard (śmaśru) and matted hairs (jaṭāya). Namaskara to the broadeyed one (viśālanetrāya), O the driedstomached one (śuṣkodara), O the fiercesome one (bhayānaka).

नमः परुषनेत्राय स्थूलरोमणे नमो नमः ।

नमो नित्यं क्षुधार्ताय अतृप्ताय नमो नमः ॥ ३ ॥

Namaskara to the sterneyed one (paruṣanetrāya) and the thickhaired one (i.e. one who has thick hairs on hands and legs) (sthūlaromṇe). Namaskara to the one who is always (nityaṃ) suffering from hunger (kṣudhārtāya) and the unsatisfied one (atr̥ptāya). Namaskara again and again (namo namaḥ).

नमो दीर्घाय शुष्काय डालदंष्ट्राय ते नमः ।

नमस्ते घोररुपाय दुर्निरीक्ष्याय ते नमः ॥ ४ ॥

Namaskara to you (te namaḥ), the long one (dīrghāya), driedup (emaciated) one (śuṣkāya) (and to the) one who is like the teeth of the deathgod (kāladamaṣṭrāya). Namaskara to you (te namaḥ), the one who has horrifyingform (ghorarūpāya) and the one who is difficult to look at (durnirīkṣyāya).

नमो घोराय रौद्राय भीषणाय करालिने ।

नमस्ते सर्वभक्षाय वलीमुख नमोस्तु ते ॥ ५ ॥

Namaskara to the frightful one (ghorāya), calamitous one (raudrāya), dreadful one (bhīṣaṇāya) (and) formidable one (karāline). Namaskara to you, the allconsuming one (sarvabhakṣāya) (and) wrinklefaced one (valimukha).

सूर्यपुत्र नमस्तेऽस्तु भास्कराभयदायिने ।

अधोदृष्टे नमस्तेऽस्तु संवर्तक नमो नमः ॥ ६ ॥

Namaskara to you the son of the Sun (sūryaputra), the one who offers protection from fear or danger to the Sun (bhāskarābhayadāyine). Namaskara to the one whose looks are always down (adhodṛṣṭe). Namaskara again and again (namo namaḥ) to the (one who is like) fire of destruction (saṃvartaka).

नमो मन्दगते तुभ्यं निस्त्रिंशाय नमो नमः ।

नमो दुःसहदेहाय नित्ययोगरताय च ॥ ७ ॥

Namaskara to the slowmoving one (mandagate), the merciless (nistriṃśāya). Namaskara again and again (namo namaḥ). Namaskara to the one who has unbearable body (duḥsahadehāya) and the one who is always (nitya) immersed in yoga (yogarātāya).

ज्ञानदृष्टे नमस्तेऽस्तु कश्यपात्मजसूनवे ।

तुष्टो ददासि त्वं राज्यं क्रुद्धो हरसि तत् क्षणात् ॥ ८ ॥

Namaskara to the knowledgevisioned one (jñānadṛṣṭe) (and) the son of the son of (grandson) the sage Kaśyapa (kaśyapaātmajasūnave). (When) happy (tuṣṭo), you (tvam) bestow (dadāsi) kingdom (rājyaṃ). (When) angry (kruddho), you take away (harasi) the same (tat) in a second's time (kṣaṇāt).

देवासुरमनुष्याश्च सिद्धविधाधरोरगाः ।

त्वयाववोकिताः सर्वे दैन्यमाशु व्रजन्ति ते ॥ ९ ॥

The celestial gods (deva), the demons (asura), humans (manuṣyāḥ), divinebeings (siddha, vidyādhara) and snakes (uragāḥ) all (sarve) they (te) suddenly (āśu) attain (vrajanti)

miserable state (dainyam) when they are seen (avalokitāḥ) by you (tvayā).

ब्रह्मा शक्रो यमश्चैव ऋषयः सप्त सागराः ।

राज्यभ्रष्टा भवन्तीह तव दृष्ट्यावलोकिताः ॥ १० ॥

The creator (brahmā), king of celestial gods (śakro), god of death (yamaḥ) sages (ṛṣayaḥ) and (caiva) seven (sapta) oceans (sāgarāḥ) become (bhavanti) fallen from kingdom (i.e. kingdomless) (rājyabhraṣṭā) here, in this world (iha) when they are seen (avalokitāḥ) by your (tava) vision (dr̥ṣṭyā).

देशान् नगरग्रामाः द्वीपाश्च गिरयस्तथा ।

सरितः सागराः सर्वे नाशं यान्ति समूलतः ।

प्रसादं कुरु मे सौरि वरदोऽसि मडाभव ॥ ११ ॥

Countries (deśāśca), cities, villages (nagaragrāmāḥ), islands (dvīpāśca), hills (gīrayaḥ) rivers (saritaḥ), oceans (sāgarāḥ) as well (tathā) everything (sarve) reach (yānti) destruction (nāśam) right from their roots (samūlataḥ). Please do (kuru)(show) grace (prasādam) upon me (me) O son of the Sun (saure), O greatstrengthened one (mahābala), you are conferrer of a boon (varadosi).

॥ इति श्रीशनिस्तोत्रम् ॥

Thus finishes the Shani stotra

Translation by Usha Rani Sanka

The text is encoded and proofread by KSR Ramachandran

Shanaishchara Stotram

pdf was typeset on December 23, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

